

ΜΕΤΟΟ.GR: «ΣΚΑΝΔΑΛΑ» ΣΕ ΟΡΑΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ (ΠΑΛΙ) ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Από άρθρο της *Εφημερίδας των Συντακτών* στις 22 Φεβρουαρίου με τίτλο «Ποιος φοβάται τη Σοφία Μπεκατώρου», διαβάζουμε ότι:

Ζούμε άραγε μια στιγμή από εκείνες που προοιωνίζονται, αν δεν αναγγέλλουν, ανατροπές; Κι αν ναι, θα αφήσουμε να την καταπιεί το σκάνδαλο Λιγνάδη; Θα δοκιμάσω να είμαι αισιόδοξη. Καθώς όλο και περισσότερες ιστορίες σεξουαλικής κακοποίησης βρίσκουν τον δρόμο για τη δημοσιότητα, η έμφυλη βία μοιάζει να αποκτά επιτέλους χαρακτηριστικά κοινωνικού ζητήματος. [...] Την ίδια στιγμή η σεξουαλική βία εξαερώνεται, καθώς τσουβαλιάζεται με κάθε δυνατή κοινωνική παθογένεια: τη διαφθορά της Ιστιοπλοϊκής Ομοσπονδίας, τα προβλήματα επιβίωσης σε συνθήκες καραντίνας, την παραβατικότητα στα Πανεπιστήμια. Παράλληλα ο συμφορμός κάθε μορφής βίας, από την παιδεραστία ως την ψυχολογική βία στους εργασιακούς χώρους, θολώνει το περίγραμμα, δεν αφήνει να γίνει αντιληπτή η έμφυλη σεξουαλική βία ως απόρροια ενός συστήματος εξουσίας και να αντιμετωπιστεί με όρους πολιτικούς.¹

Η συντάκτρια του άρθρου είναι η Αγγέλικα Ψαρρά. Η έλευση του metoo στην Ελλάδα της επιτρέπει να δοκιμάσει να είναι αισιόδοξη. Οι φεμινιστικές περγαμηνές της, ωστόσο, (συμμετοχή στο ελληνικό φεμινιστικό κίνημα και μέλος του φεμινιστικού περιοδικού «Δίνη» από τα μέσα περίπου της δεκαετίας του 1980 έως τα μέσα περίπου της δεκαετίας του 1990) της επιβάλλουν να είναι συγκρατημένη. Λιγάκι ανειλικρινή μας φαίνονται όλα όσα γράφει. Θα γίνουμε πιο συγκεκριμένες.

Καταρχάς να ξεκαθαρίσουμε ότι το metoo δεν είναι κίνημα. Δεν προοιωνίζεται ανατροπές στις έμφυλες σχέσεις εξουσίας ούτε και αναδεικνύει την έμφυλη βία σε κοινωνικό ζήτημα. Το metoo είναι, κατά τη γνώμη μας, μια πολιτική μεθοδολογία δημιουργίας σκανδάλων που στηρίζεται εξαρχής στη μεσολάβηση από κανάλια, εφημερίδες, σόσιαλ μίντια, κόμματα, δικαστικό σύστημα και μυστικές υπηρεσίες. Και για να μην παρεξηγηθούμε: οι ιστορίες κακοποίησης είναι υπαρκτές. Η μεθοδολογία όμως που στήνεται πάνω τους δεν στοχεύει στην εξάλειψη της έμφυλης βίας. Εξυπηρετεί εντελώς διαφορετικές σκοπιμότητες. Κοινώς, δεν υπάρχει metoo δίχως μεσολαβητές. Και ακριβώς επειδή εδώ δουλεύουν φίλτρα μεσολάβησης, δηλαδή σχέσεις εξουσίας, ακριβώς γι' αυτό η έμφυλη βία αποκτά χαρακτηριστικά «σκανδάλου» παρά χαρακτηριστικά κοινωνικού ζητήματος.

Θα φέρουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα από τον βούρκο της πρόσφατης δημόσιας συζήτησης για «τους βιασμούς και τη σεξουαλική κακοποίηση». Τα εισαγωγικά τα βάζουμε γιατί η δημόσια συζήτηση τύπου metoo έχει σχέση με αυτά τα ζητήματα, όση σχέση έχει ο Λοβέρδος με τον αντισημισμό. Τέσσερις μόνο σελίδες παρακάτω, η ίδια εφημερίδα που φιλοξενούσε το συγκρατημένα

αισιόδοξο άρθρο της Ψαρρά έχει μπει για τα καλά στο χορό του «σκανδάλου Λιγνάδη». «Σείεται η κυβέρνηση από τον εκλεκτό της»² είναι ο τίτλος του ρεπορτάζ και η φωτογραφία που το συνοδεύει είναι η παρακάτω.

Υπονοούμενα άκρως σχετικά με τις σεξουαλικές κακοποιήσεις από την *Εφημερίδα των Συντακτών*.

Στο εν λόγω ρεπορτάζ, οι αριστεροί συντάκτες αδράττουν την ευκαιρία να συσχετίσουν τον Λιγνάδη με τον πρωθυπουργό. Προσέχουν βέβαια να μην ομολογήσουν ρητά ότι ο πρωθυπουργός συναναστρέφεται βιαστές, αλλά να τον καταγγείλουν γιατί αφενός διόρισε τον Διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου... δίχως διαγωνισμό, αφετέρου γιατί προσπάθησε να συγκαλύψει το «σκάνδαλο» (αυτολεξεί), παρέα με την υπουργό Πολιτισμού, όταν η πρώτη καταγγελία «ήλθε στο φως της δημοσιότητας».

Σε μια άλλη εφημερίδα από το συριζαϊκό στερέωμα, μία ακριβώς ημέρα πριν, βλέπουμε την ίδια σχεδόν φωτογραφία. Η εφημερίδα είναι το *Documento* και η φωτογραφία συνοδεύει άρθρο με τον εμπνευσμένο... τίτλο «Παιδαριστεία». Συντάκτης ο Κώστας Βαξεβάνης. Ο φωτογράφος ίδιος.

Υπονοούμενα άκρως σχετικά με τις σεξουαλικές κακοποιήσεις από τη φιλοκυπατζιδική εφημερίδα *Documento*.

Το άρθρο του Βαξεβάνη ξεκινούσε ως εξής:

Εκεί που η χώρα περίμενε ότι θα έρθουν οι άριστοι για να τη σώσουν, τώρα θα αρχίσουμε να φοβόμαστε μήπως οι άριστοι βιάσουν και τα παιδιά μας. Οι άριστοι που αποδεικνύονται άρρωστοι κατά κάποιον περιεργό τρόπο είναι διασυνδεδεμένοι με την κεφαλή της εξουσίας. Ξέρω ότι θα βγουν πολλοί να πουν: «Μα έχει να κάνει με κάποιο κόμμα η παιδοφιλία».³

Και να λοιπόν που οι ανησυχίες της κυρίας Ψαρρά περί «συμ-

μήπως είναι λίγο φασίστες;

DEPRESSION

Διδάσκοντας την προστακτική στην 1η Δημοτικού

Δεν ξέρουμε αν το θυμάστε, αλλά ανάμεσα στο προηγούμενο και σε αυτό το τεύχος, τα σχολεία άνοιξαν για λίγο καιρό! Ντάξει, όχι και όσολα τα σχολεία, μόνο τα δημοτικά. Αλλά κι αυτό κάτι είναι. Με το άνοιγμα, το σύμπλεγμα 6χρονου που δεν τηρεί τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, αριστερού δασκάλου, ταξικής σύνθεσης των 6χρονων του κάθε σχολείου και γριποζομπιασμένων γονιών άρχισε να δουλεύει με τις μηχανές στο φουλ.

Η φωτογραφία προέρχεται από την είσοδο δημοτικού με ταξική σύνθεση «τα μισά 6χρονα δεν είναι ελληνάκια», οπότε το αποτέλεσμα περιλαμβάνει μεγάλες δόσεις προστακτικής. Είχαμε inside information ότι αν ανέβαινε λίγο ακόμα «το ιικό φορτίο» είχαν έτοιμο νέο χαρτάκι που έγραφε «Πετάξτε τα παιδιά μέσα και τρέξτε μακριά. Οι παραβάτες θα πυροβολούνται. Get off my property!». Δυστυχώς τα σχολεία ξανάκλεισαν οπότε τα μαθήματα προστακτικής θα γίνονται πλέον μέσω ζουμ.

φυρμού κάθε μορφής βίας, από την παιδεραστία ως την ψυχολογική βία στους εργασιακούς χώρους [που] θολώνει το περίγραμμα» επιβεβαιώνονται. Και να σου η χυδαία συσχέτιση των βιασμών με την αρρώστια, την παιδοφιλία και στο βάθος την...ομοφυλοφιλία. Και να, στο τέλος, το υπονοούμενο νδ=παιδεραστής. Τι δυστυχία για την Ψαρρά που ο «συμφυρμός» έρχεται μέσα από παρατρεχάμενους του ίδιου του πολιτικού της κόμματος.

Αλλά ως «απογοητεύσουμε» κι άλλο την κυρία Ψαρρά. Ιδού πώς η δημοσιότητα που αποκτούν οι ιστορίες σεξουαλικής κακοποίησης «αναδεικνύει» τελικά την έμφυλη βία σε κοινωνικό ζήτημα. Η περίπτωση του «σκανδάλου Λιγνάδη» είναι διαφωτιστική.

Στο ίδιο άρθρο, ο Βαξεβάνης τονίζει ότι «οι συναναστροφές του πρωθυπουργού με άτομα που εμπλέκονται σε σεξουαλικά εγκλήματα με ανήλικους έχει συνέχεια». Ως δημοσιογράφος με διασυνδέσεις στην ευπ και με πρόσβαση σε συνομιλίες που υποκλέπτουν οι κοριοί της υπηρεσίας,⁴ αδράττει κι αυτός την ευκαιρία να επιτεθεί στην κεφαλή της κυβέρνησης. Θυμίζει ότι ο ίδιος μέσω του *hot doc* είχε αποκαλύψει το 2016 τη σχέση ενός άλλου συνεργάτη του πρωθυπουργού, του Νίκου Γεωργιάδη, σε κύκλωμα παιδεραστίας και trafficking. Θυμίζει επίσης την περίπτωση του Κωνσταντίνου Φρουζή, (φιλα προσκεϊμένου στη νδ) στελέχους της Novartis, εμπλεκόμενου στο περιβόητο σκάνδαλο που είχε στηθεί από τον συριζα, ο οποίος είχε συλληφθεί για παρενόχληση εντεκάχρονου κοριτσιού.

Ας μην εκπλαγεί κανείς με την ετοιμότητα του Βαξεβάνη να συνεισφέρει ως μεσολαβητής στην υπόθεση metoo. Οι άκρες του στην ευπ, τού έχουν προφανώς διδάξει ότι οι βιασμοί από επώνυμες προσωπικότητες αποτελούν πάντα πρόσφορο ζήτημα για «αποκαλύψεις», «σκάνδαλα», εκβιασμούς και πολιτική εκμετάλλευση στην κατάλληλη συγκυρία. Η δε κυπατζίδικη μεθοδολογία «Λιγνάδης-νδ-παιδεραστής» ήταν ήδη δουλεμένη από το 2016, όπως μας ομολογεί ο ίδιος ο «μαχόμενος δημοσιογράφος».

Παρόμοια έγνοια για την υπόθεση Λιγνάδη ως μεθοδολογία στησίματος σκανδάλων επέδειξε και η δεξιά μπάνα του πολιτικού συστήματος, μέσω της εφημερίδας *Καθημερινή*. Ανάμεσα στα εξίσου υποκριτικά άρθρα για τους βιασμούς ως κοινωνικό ζήτημα και τη δήθεν προθυμία από την κυβέρνηση και τα στελέχη της να

6/12 Ο πρωθυπουργός θέλει να προσελκύσει τους πανδημικούς «μετανάστες» ή αλλιώς ψηφιακούς νομάδες, προσφέροντάς τους μειωμένο φόρο εισοδήματος κατά 50% για 7 χρόνια. Όχι! Δεν απευθύνεται στους κλασσικούς μετανάστες από τα ανατολικά. Στους ευρωπαίους κλείνει το μάτι και κυρίως στους βορειοευρωπαίους. Οι άλλοι, οι «κλασσικοί» μετανάστες που γενικώς δεν τους χωράει η τηλεργασία, τρώνε στη μάπα την «κλασσική» διαχείριση. Ξέρετε εσείς... μπάτσοι, βία, μαύρη εργασία, παρανομοποίηση, περιστρεφόμενη πόρτα, σχεδόν ή σκέτο αόρατοι και στην καλύτερη περίπτωση μισά μεροκάματα.

13/12 Ο Αλέξης Παπαχελάς το ρίχνει στον εξωστρεφή πατριωτισμό για να επικοινωνήσει στο εξωτερικό, τις ελληνικές θέσεις για το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Ετοιμάζει λοιπόν δυο εκδόσεις στα αγγλικά. Η μια θα είναι «Η Ελλάδα είναι το Καστελόριζο» και η άλλη μια μικρή εγκυκλοπαίδεια των ελληνοτουρκικών σχέσεων, με συγγραφείς τον Άγγελο Συρίγο και τον σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας, Θάνο Ντόκο. Προτείνουμε να τα δωρίσουν και στις ορδές των ψηφιακών νομάδων που θα έρθουν, για να μην θαυμάζουν μόνο το απέραντο γαλάζιο και τον ήλιο.

20/12 Η δραστική μείωση της έλευσης των μεταναστών το 2020 σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, σημαίνει λιγότερα χρήματα από την Ε.Ε.. Όμως, το υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου θα έχει πλέον τον πρώτο λόγο στη διαχείριση και κατανομή των κονδυλίων. Έτσι, το πρόγραμμα φιλοξενίας σε διαμερίσματα, δεν θα διαχειρίζεται η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ αλλά το υπουργείο, μειώνοντας και την επιδότηση ανά άτομο. Πολλές ΜΚΟ αποσύρουν τη συμμετοχή τους από το πρόγραμμα και μένουν σχεδόν μόνο οι δήμοι. Επειδή όμως οι ΜΚΟ αγαπάνε τους μετανάστες, θα στραφούν, λένε, σε άλλες δράσεις όπου θα είναι πιο χρήσιμες. Πιο χρήσιμες για τις τσέπες τους, μέχρι να αλλάξει το τοπίο και να συμφέρι να ασχοληθούν πάλι με τη στέγαση των μεταναστών.

25/12 Δίκες από απόσταση μέσω του Zoom ετοιμάζει το υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης με κόστος 16,7 εκατομμύρια ευρώ. Τέλος οι χαμένες ανθρωπώρες (είναι οι αντίστοιχες εργατώρες όταν αναφέρονται σε επιστήμονες και σε επαγγέλματα με κύρος) των εμπλεκόμενων σε μια δικη. Εμείς ήδη φανταζόμαστε τους μαθητές να μπερδεύουν τα links και να μπαίνουν σε δίκες αντί για μάθημα και το αντίστροφο. Προτείνουμε να βγάλουν και κάρτα καλού πολίτη (δείτε και το σχετικό κείμενο στο παρόν τεύχος). Πολλοί θα γουστάρουν να μαζεύουν πόντους λες και παίζουν σε βιντεοπαιχνίδι.

31/12 Εμπορική συμφωνία Ε.Ε. – Κίνας διασφαλίζει καλύτερη πρόσβαση των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στην κινεζική αγορά. Στο πλαίσιο της συμφωνίας αυτής, η Κίνα δεσμεύεται να σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως να μην χρησιμοποιεί τη μουσουλμανική μειονότητα των Ουιγούρων σε καταναγκαστικά έργα. Οι Ευρωπαίοι είναι πολύ ευαίσθητοι σε τέτοια θέματα, γι' αυτό μην σας περάσει απ' το μυαλό ότι στα ευρωπαϊκά κράτη έχουμε τίποτα χούντες με δημοκρατικά περιτυλίγματα. Αυτός ο παλιο-ιός φταίει!

09/01 Υψηλές προσδοκίες στον κατασκευαστικό κλάδο καλλιεργούν τα κονδύλια της Ε.Ε. (ΕΣΠΑ 2021-2027, Ταμείο Ανάκαμψης, μηχανισμός Connecting Europe Facility) και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Για πρώτη φορά μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 υπάρχει αισιοδοξία για τις προοπτικές του κλάδου. Κρίση υπερσυσώρευσης της παραγωγής λέγεται αυτό και ακολουθεί η Ε.Ε. αντίστοιχες κινήσεις της Κίνας, που προσπάθησε να απορροφήσει την πλεονάζουσα παραγωγική της δυνατότητα με επιχορηγήσεις του χά-

#metoo δηλαδή... η καθεμία μόνη της

Αφίσα από την ομάδα migađa που σωστά υπενθυμίζει, εκτός των άλλων, ότι «τώρα με το #metoo, το κράτος προσπαθεί απεγνωσμένα να κερδίσει την εμπιστοσύνη των υπηκόων του. Ξεπλένει τον άνευ προηγουμένου χουντικό εγκληματισμό μας με καμπάνιες ανθρωπισμού».

παρέμβουν νομοθετικά υπέρ των κακοποιημένων γυναικών, υπήρξε και ένα που πέρασε λιγάκι απαρατήρητο. Πρόκειται για το άρθρο του Μιχάλη Τσιντσινή με τίτλο «Μάσκες» που δημοσιεύτηκε στην *Καθημερινή* στις 24 Φεβρουαρίου. Εκεί διαβάζουμε ότι:

Ο Νίκος Μπίστης [σημ. στέλεχος του Συριζα] ζητάει να μην επικρατήσουν «οι κραυγές διαφόρων φανατικών» και να μην εκτραπεί η συζήτηση για το #metoo σε «καλλιστεία ηθικολογίας». Ζητάει να μην συρθεί το κόμμα του από «αυτόκλητους παρατρεχάμενους». [...] Αυτοί που θέτουν σε κίνηση την καμπάνια της λάσπης δεν το κάνουν (μόνο) από υπερχειλή ζήλο ή πολιτικό ρεβανσισμό. Το κάνουν επειδή η ύπαρξή τους εξαρτάται από τη δυνατότητα να προκύψει πάλι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ - χωρίς τους ΑΝΕΛ, αλλά με την ίδια πολιτική κουλτούρα. Μια κυβέρνηση που θα τους εξασφαλίσει ότι δεν θα βρεθούν αντιμέτωποι με τις εκκρεμότητές τους. Όταν το πρότζεκτ της Novartis βρισκόταν ακόμη στα πρώτα του στάδια, με τους μιντιακούς ιμάντες σε πλήρη λειτουργία, η πρόβλεψη ότι η εκτροπή φέρνει εκτροπή ακουγόταν ακόμη υπερβολική. Τώρα όμως φαίνεται ότι οι παράγοντες που προώθησαν τότε το πρότζεκτ, και σήμερα βρίσκονται ενώπιον των συνεπειών του, κυνηγούν τον ΣΥΡΙΖΑ. Τον κυνηγούν και επιχειρούν να τον ποδηγετήσουν σε μια τυφλή σύγκρουση για τη δική τους επιβίωση.⁵

Και μιας και αυτά τα πράγματα χρειάζονται μετάφραση, να βοηθήσουμε: αυτοί που, σύμφωνα με τον Τσιντσινή, σέρνουν το συριζα στη λάσπη, μέσω της αλληλουχίας «metoo-Λιγνάδης-νδ-παιδραστές», είναι εκείνοι που σήμερα αντιμετωπίζουν διώξεις για το γεγονός ότι επί συριζα έστησαν το σκάνδαλο Novartis. Και από αυτούς που φωτογραφίζονται στο δημοσίευμα είναι ο άλλοτε διοικητής της ευπ και αναπληρωτής υπουργός δικαιοσύνης επί κυβέρνησης συριζανελ, Δημήτρης Παπαγγελόπουλος, όπως επίσης και ο ίδιος ο Κ. Βαξεβάνης.⁶ Ο Τσιντσινής, έμπειρος δημοσιογράφος κι αυτός που προφανώς θα ήταν αφελές να νομίζει κανείς ότι υστερεί σε άκρες στο βαθύ κράτος, αναλαμβάνει να μας επικοινωνήσει τα υπόγεια μηνύματα που λαμβάνει από την έκρηξη metoo.

Τα παραθέσαμε όλα αυτά, όχι γιατί έχει νόημα να σταθούμε στη σχέση του σκανδάλου Novartis με την υπόθεση metoo. Αλλά για να σταθούμε στη σχέση της μεθοδολογίας metoo με τις ανατροπές στις οποίες ελπίζει η κυρία Ψαρρά. Ανατροπές που τελικά ουδεμία σχέση έχουν με την κοινωνική πραγματικότητα των βιασμών και της έμφυλης βίας.

Όταν ένα «κίνημα» γίνεται βορά σε τέτοιες μεθοδεύσεις και οι καταγγελίες ξεφεύγουν εντελώς από τον έλεγχο των κακοποιημένων υποκειμένων, τότε κάτι πηγαίνει στραβά εξαρχής με το κίνημα. Όταν η μέθοδος ορατότητας της έμφυλης βίας τύπου metoo εκτρέπεται τόσο γρήγορα σε ατραπούς που εξυπηρετούν εντελώς αλλότριες πολιτικές σκοπιμότητες, τότε η μέθοδος πάσχει εξαρχής. Χώρια που μετά από λίγο καιρό, την όλη υπόθεση δεν θα τη θυμάται κανείς. Την θυμάται άλλωστε κανείς σήμερα στις ΗΠΑ;

1. Αγγέλικα Ψαρρά, «Ποιος φοβάται τη Σοφία Μπεκατώρου», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 22/2/2021.
2. «Σείεται ο εκλεκτός της κυβέρνησης», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 22/2/2021.
3. Κώστας Βαξεβάνης, «Παιδαριστεία», *Documento.gr*, 21/2/2021.
4. Δείτε χαρακτηριστικά για τη σχέση Βαξεβάνη-ευπ και κοριών, το «Ο παιδραστής υπουργός της ΝΔ και η ανατριχιαστική σιωπή του "υπότροπου" Κυριάκου Μητσοτάκη», *Documento.gr*, 6/07/2021.
5. Μιχάλης Τσιντσινής, «Μάσκες», *Καθημερινή*, 24/02/2021.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ: ΣΑΝ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ...

Είναι λίγο θλιβερό που οι φοιτητικές διαδηλώσεις ενάντια στο νόμο για τα ΑΕΙ και την πανεπιστημιακή αστυνομία διεξήχθησαν εν έτει 2021 σαν να μην πέρασε μια μέρα από τη δεκαετία του 1990. Ίδια συνθηματολογία, ίδιας κοπής ηγέτες, ίδια μεθοδολογία ελεγχόμενων συγκρούσεων. Ακόμα πιο θλιβερό είναι που η μόνη παραπομπή ότι ζούμε σε εποχές καραντίνας, ακραίων απαγορεύσεων και εγκλεισμού, είναι η μασκοφορία των διαδηλωτών· μια σαφής δηλαδή δήλωση αποδοχής ότι καλώς έχουμε καραντίνα, ότι σαφώς έχουμε «υγειονο-

μική κρίση» και ότι οι συναθροίσεις είναι επικίνδυνες για τη διασπορά του ιού. Όλα κι όλα όμως. Τη στιγμή που έχουν έλθει τα πάνω-κάτω σε τούτη την κοινωνία, οι ηγέτες των αριστερών φοιτητικών παρατάξεων αποφάσισαν ότι το «φοιτητικό κίνημα δεν φιμώνεται». Δεν μας προξενεί εντύπωση. Κατά τη γνώμη μας, οι φοιτητικές κινητοποιήσεις είναι μια προσπάθεια της αριστεράς να διασώσει την όποια ηγεμονία της στις πανεπιστημιακές σχολές που εδώ και έναν χρόνο παραμένουν κλειστές. Σε μια συνθήκη δηλαδή όπου οι φοιτητές μένουν